

Kdybys...

*Kdybys věděla
jak hluboká je hloubka moudrosti*

*Kdybys mohla dohlédnout
až za horizont, kam běžně zrak nedosáhne*

*Kdybys jen tušila
jak blízká umí být blízkost*

*Kdybys pochopila
jak přirozená dokáže být přirozenost*

*Kdybys poznala
jak opravdu hrdá bývá hrdost*

*Kdybys shledala
v čem tkví spravedlnost spravedlnosti*

*Kdybys uviděla
jak průzračně čistá může být čistota*

*Kdybys věděla
že pravda není v nás
to my jsme v ní*

*Kdybys věděla
jak skutečně smutný dovede být smutek*

*Kdybys chápala
jaká nízká je podlost a hrůznost klamu a lži*

*Kdyby sis uvědomila
že to lidé je neustále plodí*

*Kdybys rozuměla
jak nepříjemně překoapivá bývají nepříjemná překoapení*

*Kdybys shledala
jak trýznivá jsou opakovaná odmítnutí*

*Kdybys mohla pochopit
jak traumatická je léta a zimy trvající bolest*

*Kdybys pocítila
jaký chlad a syrovost způsobuje absence vřelého dotyku*

*Kdybys zažila
jak nekonečnou a mučivou se stane touha
co se ne a ne naplnit*

*A kdybys mohla uslyšet
jak harmonická bývá harmonie písně
jež konejší, hladí, smiřuje a povznáší*

*Kdybys zažívala
opravdovou a stále přítomnou přímost
která nepozná intriky (ani jako slovo)*

*Kdyby sis ověřila
jak doširoka otevřená umí být otevřenost
bez plotů, ohrad a bariér*

*Kdybys vnímala
jak pravdivá dokáže být pravda
v níž zrnka lži není*

*Kdybys sis uvědomila
jak dokonale přitažlivá je přitažlivost
toho, kdo k tobě patří*

*Kdyby sis mohla vybavit
jak přeplněná nadějí jsou nadějná rána
když přicházející den ničím neohrožuje*

*Kdybys konečně porozuměla
jak prostá a srozumitelná je bytost
co ji mají za komplikovanou a podivnou*

*Kdyby aspoň na okamžik mohla pojmut
tu rozmanitost a barevnost a mnohotvarost
a čistotu a hrdost a pokoru a vznešenost
a zaujetí a vtipnost a radost
a ryzost a pravost
a opravdovost*

*Kdybys jen věděla...
Ale zatím nemůžeš*

*Kéž bys věděla
jak se vyhýbám přetvářce
(stejně bys ji poznala)
ale já bych ti to nikdy neudělal*

*Kdybys totiž věděla
jak dlouhým se stává dlouhé čekání
kdy konce nedohlédneš
a i představa toho konce se vytrácí
jakkoli snít má dozajista smysl
ale pouze o věcech uskutečnitelných*

*Kdybys také věděla
jak vysilující je chodit zpříma
jako strom věky odolávající náporu větru
osamocen nekrytý lesem ostatních*

*A kdybys ještě věděla
jak ztěžka na mě dopadá
a je mi až trapně
že mi úsměv opravdu moc nejde
že nedokážu být to tak docela já
a nemám sílu dát víc povzbuzení
a že před tebou nejsem zrovna příkrovem pohody*

*Jak je mi to nepříjemné!
Jak se s tím obtížně vyrovnávám!
Jak se až stydím!*

Je mi to tak cizí...

Kdybys tohle všechno věděla...

*Ale ty to vědět nemůžeš
ne ještě dnes*

*Jako dcera této Země
(mamičky Země, říkají)
rodině jejích synů a dcer
kamenem úhelným zřejmě nejsi
Já však synem jsem někoho jiného*

*Kdysi na úsvitu mé pouti
jsem také usiloval o její přízeň
Ó, jak moc jsem doufal a věřil
a snažil se!*

*Doufal v to, v co snad i ostatní
věřil, že pravost bude mít hlavní slovo
snažil se jí zalíbit*

*Důsledně a poctivě pracoval
abych za něco stál
a byl k užitku
jí, sobě
i všem sourozencům
celé rodině*

*Ne já ji
ona mě už docela opustila!*

*To když jsem chtěl
aby slova měla svůj skutečný význam
jako tehdy, na počátku*

*Aby hudba ladila a povznášela
a ne drásavě a nervně bičem práskala
dupala do omrzení bucharem
(nebo byla prostě jenom tupá)*

*Aby ani z nejhlubšího poznání
nedělali tajuplnost
pouze pro některé
nebo pro kšeft...*

*Aby ano bylo ano
a ne bylo ne*

*Aby opravdovost nebyla pokrytectvím
a sebevědomí nenazývali domýšlivostí*

*Aby přímost
nezaměňovali za neomalenost
hrdost za nadutost
moudrost za slabost
pokoru za hloupost*

*Aby spravedlnost a opora
a starostlivost a laskavost a dobrota...*

*Aby byly poznat a cítit a vidět
aby vůbec tady aspoň nějak byly...*

*Proto mě opustila
Asi nadobro*

*Jsi dcerou matky Země
já kluk jiného rodiče*

*A přitom přinášíš ke mně slova
kterým přímot nechybí
a pravostí i věty zavoněly
pohledy střed spravedlnosti nalézají*

*Vyjadřuješ porozumění, pochopení
sounáležitost a spřízněnost*

*Toá uznání jsem věky neslyšel
(jestli vůbec kdy)*

*Rozmlouvat s tebou
je pro mě pohlazením
balzámem
co chladí
rány hojí*

*A já se dosud stále ohlížím
zdali v něčem není zrada*

*A jsem nesvůj
když všemu ne dost dobře rozumím*

*Odpusť
nechci ti ublížit*

*Ale ani sobě!
Fakt už stačilo...*

*A doopravdy si přeji
abys byla spokojená a šťastná!
(Ať aspoň něco tady funguje!)*

*Vím, po jaké cestě se ubíráš
a respektuji to*

*Kdybys věděla...
(Tohle tedy vážně snadné není!)
Ale z místa, kde jsi
nemůžeš*

Jsme každý tak strašně jinde

*Každý z jiné planety
děti odlišného rodiče
různého postavení mezi sourozenci
jiného stavu
jiného úhlu pohledu
rozdílných zkušeností*

*Vyslovujeme podobná slova
ale říkáme totéž?*

Respektuji místo, kde stojíš

*A přesto
nebo právě proto*

*Kdybys věděla
že navzdory té propastné jinakosti
jsem za chvíle s tebou vděčný!*

Tolik si toho vážím!

Viš to?

*Kdybys věděla
nakolik se ve svých projevech*

zároveň musím ovládat

omezovat

brzdit...

Viš to?

*Kdybys tušila
jak je to vyčerpávající?*

Vždyť právě já

tak bezvýhradně

nesnáším limity!

Viš...?

*A díky za tvoji společnost
za projevenou blízkost (sic!)*

Kdyby sis uměla představit

že v podmínkách Země

je to pro mě

docela nový

neznámý fenomén

Kdybys věděla

že i drobet tápu

trvá mi

než chytím balanc

*a zdaleka ne každá moje odezva
vyjde tak, jak ji posílám*

*Vím přece zajisté
co znamená
harmonie
vyrovnanost
soudost
slučitelnost
přiměřenost
cit pro míru
krása*

*Jenže stále narážím
neboť nejsou připraveni*

*A jak pak na to reagovat
i když bych si tolik přál
aby chtěli být
aby byli...!*

*Kdybys věděla
jak mě stále znovu překvapuješ
(a ta překvapení mi neubližují)*

*Kdybys věděla
jakou skutečnou cenu má ocenění*

*Kdybys věděla
jakou váhu má, jak si tě vážím*

*Kdybys věděla
jak neskonale vděčná dokáže být vděčnost*

*Kdybys věděla
jakých úžasných met je schopen člověk dosáhnout
když ví, že může*

Kdybys věděla...

*Nemůžeš
ne ještě dnes
třeba zítra*

*Ale to bys možná
už nebyla tak docela
jen a jen
dcerou Země*

Dm.

srpen 2016